

139

UCHWAŁA Nr 97 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 kwietnia 1972 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich.

W związku ze zniesieniem ograniczeń w zaopatrzeniu ludności w opał i wprowadzeniem wolnorynkowej sprzedaży węgla Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 64 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. w sprawie dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich (Monitor Polski Nr 19, poz. 115) skreśla się § 17.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

140

UCHWAŁA Nr 101 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 kwietnia 1972 r.

w sprawie skróconego czasu pracy w portach morskich podległych Ministrowi Żeglugi.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o skróconym czasie pracy szczególnie uciążliwej lub wykonywanej w szkodliwych warunkach (Dz. U. Nr 20, poz. 174) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1975 r. skrócony czas pracy w portach morskich dla pracowników zatrudnionych przy przeładunku i pracach pomocniczych na nabrzeżach, na których przeładowywane są towary pyłące luzem, jak tlenek glinu, siarka, nawozy sztuczne i surowce nawozowe, wapno palone, kamień gipsowy, glina szamotowa, ilmenit, soda.

2. Minister Żeglugi w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców ustali harmonogram sukcesywnego objęcia w okresie od dnia 1 maja do dnia 30 czerwca 1972 r. skróconym czasem pracy pracowników, o których mowa w ust. 1.

§ 2. 1. Czas pracy pracowników zatrudnionych w portach morskich przy przeładunku towarów pyłących określonych w § 1 ust. 1 ogranicza się do 6 godzin na dobę i do 36 godzin tygodniowo.

2. Praca na stanowiskach określonych w § 1 ust. 1 w wymiarze przekraczającym dzienną normę czasu pracy ustaloną w ust. 1 jest niedopuszczalna.

§ 3. Minister Żeglugi w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Marynarzy i Portowców może przywrócić normalny czas pracy w razie poprawy warunków pracy.

§ 4. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Żeglugi.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

141

ZARZĄDZENIE Nr 39 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 kwietnia 1972 r.

w sprawie zasad bilansowania robót budowlano-montażowych i uproszczenia trybu ich zlecania.

W celu uproszczenia trybu i przyspieszenia bilansowania robót budowlano-montażowych oraz ograniczenia rozpraszania potencjału wykonawstwa budowlanego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa począwszy od planu na 1973 r. zasady oraz organizację bilansowania i zlecania robót budowlano-montażowych.

2. Podstawę do sporządzenia planu stanowią porozumienia wstępne i umowy zawarte między zleceniodawcami a wykonawcami robót budowlano-montażowych z uwzględnieniem przepisu § 7 ust. 1.

§ 2. 1. Bilansowaniem robót budowlano-montażowych kieruje Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z ministrami (kierownikami urzędów).

dów centralnych) i prezydiami wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), nadzorującymi przedsiębiorstwa budowlano-montażowe.

2. W sprawach bilansowania robót budowlano-montażowych w poszczególnych regionach kraju Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych działa przez zjednoczenia wiodące w regionalnej i ogólnokrajowej koordynacji branżowej budownictwa.

3. Bilansowaniem robót górniczych, linii energetycznych, komunikacyjnych i telekomunikacyjnych kierują Ministrowie Górnictwa i Energetyki, Komunikacji i Łączności. Wojewódzkie wycinki tych bilansów właściwe zjednoczenia przekazują do zjednoczeń wiodących w regionalnej koordynacji branżowej budownictwa.

4. Bezpośredni nadzór nad zlecaniem robót budowlano-montażowych sprawują jednostki nadrzędne przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

§ 3. 1. Przez bilansowanie robót budowlano-montażowych należy rozumieć równoważenie zapotrzebowania na roboty budowlano-montażowe i możliwości jego pokrycia zdolnością produkcyjną przedsiębiorstw budowlano-montażowych.

2. Zapotrzebowanie na roboty budowlano-montażowe obejmuje nakłady na roboty objęte planem inwestycyjnym i roboty spoza planu inwestycyjnego.

3. Bilanse robót budowlano-montażowych opracowywane są na okresy wieloletnie i roczne. Podstawą sporządzania bilansów są pięcioletnie plany inwestycyjne i remontów oraz plany budownictwa z uwzględnieniem zmian wynikających z planów rocznych.

§ 4. 1. Wieloletnie bilanse robót budowlano-montażowych są sporządzane na podstawie regionalnych zapotrzebowań na roboty, wynikające z planowych nakładów inwestycyjnych i szacunku robót spoza planu inwestycyjnego. W bilansach wieloletnich należy uwzględniać przede wszystkim zaangażowanie zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano-montażowych w robotach kontynuowanych i ważniejszych dla gospodarki narodowej, imiennie zgłaszanych, nowo rozpoczynanych inwestycjach.

2. Bilanse wieloletnie są podstawą do opracowania programu rozwoju sieci przedsiębiorstw budowlano-montażowych i rozbudowy zdolności produkcyjnej tych przedsiębiorstw.

3. Aktualizacja zapotrzebowań wieloletnich oraz weryfikacja programów rozwoju potencjału produkcyjnego powinna być dokonywana przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe i ich jednostki nadrzędne w sposób ciągły.

§ 5. 1. Podstawą do opracowania bilansów rocznych są:

- 1) zaangażowanie zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano-montażowych w robotach kontynuowanych,
- 2) zlecenia na roboty nowo rozpoczynane określone w § 7 ust. 1 i na pozostałe roboty nowo rozpoczynane,
- 3) rezerwa zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano-montażowych przeznaczona na roboty poślizgowe, skracanie cykli realizacji budów i roboty dodatkowe wprowadzane w toku realizacji planu.

2. Rachunek zaangażowania zdolności produkcyjnej przedsiębiorstw budowlano-montażowych w robotach kontynuowanych wynika z zawartych umów o realizację inwestycji. W razie zmian w realizacji w stosunku do ustaleń harmonogramu rachunek ten powinien być aktualizowany w bilansach rocznych, stosownie do uzgodnień między zlecającymi a wykonawcami.

3. Wielkości zaangażowania nakładów inwestycyjnych w robotach kontynuowanych stanowią podstawę do wprowadzenia przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów korekty limitów inwestycyjnych na roboty budowlano-montażowe, określonych dla poszczególnych resortów i prezydiów rad narodowych w planach 5-letnich.

4. Uzgodniona między wykonawcami a inwestorami wielkość robót kontynuowanych na rok planowy w trybie, o którym mowa w ust. 2, nie może być zmieniana w toku zlecenia nowych robót.

5. Odstępstwo od zasady ustalonej w ust. 4 może być dokonane jedynie w wyjątkowych wypadkach na podstawie decyzji:

- 1) ministrów (kierowników urzędów centralnych) nadzorujących inwestorów — w odniesieniu do inwestycji planu centralnego,
- 2) przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) — w odniesieniu do inwestycji planu terenowego.

W razie ograniczenia w danym okresie na wniosek inwestora zakresu robót kontynuowanych inwestor obowiązany jest pokryć wykonawcy straty związane z zamrożeniem środków w robotach w toku na skutek wydłużenia okresu realizacji robót, nie mniej jednak niż 1% wartości ograniczonych robót. Dodatkowe koszty związane z ograniczeniem zakresu robót kontynuowanych obciążają rachunek strat nadzwyczajnych inwestora lub fundusz rezerwy zjednoczenia nadzorującego inwestora.

§ 6. 1. Zlecenie przez inwestorów nowych robót może dotyczyć wyłącznie zadań inwestycyjnych z programów objętych zatwierdzonym planem 5-letnim oraz posiadających zatwierdzone założenia techniczno-ekonomiczne lub dokumentację jednostadową dla inwestycji prostych. Zlecenie robót budowlano-montażowych objętych zadaniami nie posiadającymi zatwierdzonych założeń techniczno-ekonomicznych może nastąpić jedynie za zgodą właściwego organu centralnego.

2. Zlecenie przez inwestorów nowych robót może być dokonywane w zakresie inwestycji limitowanych do wysokości wolnego limitu, a w zakresie inwestycji pozalimitowych do wysokości posiadanych środków własnych lub przyznaných kredytów, po zapewnieniu nakładów na inwestycje kontynuowane.

3. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe przyjmują zlecenia na nowe roboty do wysokości posiadanej zdolności produkcyjnej, po zapewnieniu wykonawstwa robót kontynuowanych i wydzieleniu rezerwy, o której mowa w § 5 ust. 1 pkt 3.

§ 7. 1. Przy formułowaniu programu produkcji przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są zapewnić w pierwszej kolejności wykonawstwo:

- 1) inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej określonych imiennie przez Radę Ministrów lub Prezydium Rządu,
- 2) budownictwa mieszkaniowego łącznie z budownictwem podstawowych urządzeń towarzyszących, uzbrojeniem terenów i robotami komunalnymi,
- 3) budownictwa służby zdrowia.

2. Pozostałe zlecenia na roboty budowlano-montażowe przedsiębiorstwa przyjmują w ramach wolnej zdolności produkcyjnej, według ważności i kolejności ustalonej przez:

- 1) ministrów (kierowników urzędów centralnych) w odniesieniu do inwestycji planu centralnego,
- 2) przewodniczących prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) w odniesieniu do inwestycji planu terenowego.

W razie nadwyżki zleceń nad możliwościami wykonawczyymi przedsiębiorstw budowlano-montażowych kolejność przyjmowania poszczególnych zleceń ustalają prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) po porozumieniu z przedstawicielami poszczególnych ministerstw (urzędów centralnych). Sprawy sporne rozstrzyga ostatecznie Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, biorąc pod uwagę całość bilansu krajowego i bilansów wojewódzkich.

3. Decyzje dotyczące inwestycji szczególnie ważnych dla gospodarki narodowej oraz hierarchii ważności i kolejności pozostałych zadań inwestycyjnych powinny być przekazane przedsiębiorstwom budowlano-montażowym przed okresem zlecenia robót.

4. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe obowiązane są w pełni zapewnić wykonawstwo robót podwykonawczych zgłoszonych przez generalnych wykonawców niezależnie od ich resortowego podporządkowania oraz robót zleciodawców własnego resortu.

§ 8. 1. Przyjęcie przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe akceptowanego przez jednostkę nadrzędną inwe-

stora zlecenia stanowi podstawę do podjęcia prac przygotowawczych związanych z rozpoczęciem budowy.

2. Przyjęcie przez przedsiębiorstwo budowlano-montażowe zlecenia uwarunkowane jest dokonaniem przez inwestora przedpłaty w wysokości 1% wartości robót przewidzianych do wykonania w pierwszym roku realizacji inwestycji. Wpłaconą kwotę zalicza się na poczet wynagrodzenia wykonawcy.

3. W razie wycofania zlecenia przedpłata, o której mowa w ust. 2, ulega przypadkowi na rzecz wykonawcy robót budowlano-montażowych i obciąża rachunek strat nadzwyczajnych inwestora lub fundusz rezerwowy zjednoczenia nadzorującego inwestora. Jeżeli wycofanie zlecenia następuje w wyniku decyzji właściwego ministra (kierownika urzędu centralnego) lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) przedpłata podlega zwrotowi.

§ 9. 1. Bilans robót budowlano-montażowych powinien być sporządzony w terminach umożliwiających ustalenie programów produkcji przedsiębiorstw budowlano-montażowych, przed opracowaniem projektów planów na rok następny.

2. Przedsiębiorstwa budowlano-montażowe są obowiązane przekazywać w ustalonych terminach zjednoczeniom wiodącym w regionalnej i ogólnokrajowej koordynacji branżowej budownictwa bilanse robót budowlano-montażowych przyjęte przez swoje jednostki nadrzędne.

§ 10. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych ustali szczegółowe zasady i tryb bilansowania i zlecenia robót budowlano-montażowych.

§ 11. Traci moc zarządzenie nr 52 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1969 r. w sprawie ramowych zasad, trybu oraz organizacji bilansowania i rozdziału robót budowlano-montażowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 24, poz. 188 i z 1971 r. Nr 45, poz. 289).

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

142

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 25 marca 1972 r.

w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych za 1971 r.

Na podstawie § 5 ust. 1 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie dalszego rozwoju oszczędzania na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności (Monitor Polski Nr 27, poz. 136 i z 1971 r. Nr 60, poz. 400) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Dla przeliczenia wartości wkładów lokowanych w 1971 r. na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności na liczbę m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego ustala się cenę sprzedaży 1 m² tej powierzchni w wysokości 2.958 zł.

2. Kalkulacja ceny, o której mowa w ust. 1, dokonana została zgodnie z zasadami i podstawami kalkulacji, określonymi w załączniku do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 lutego 1966 r. w sprawie ustalenia ceny 1 m² powierzchni użytkowej budynku mieszkalnego dla przeliczeń wkładów oszczędnościowych za rok 1965 (Monitor Polski Nr 9, poz. 64).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
w Z. R. Gerlachowski